

[Holstein.]

servative Ordførers (Korsgaard) Kritik mod denne Form for direkte Beskatning ogsaa i den afdæmpede modererede Form, den har faaet i Venstres Ændringsforslag. Men jeg vil dog samtidig gerne have Lov til at minde de ærede Konservative om, at det, der her gøres, er noget, som forekommer i de bedste Familier. Saa vidt jeg husker, var de Konservative i Forliget i Oktober 1931 med til at vedtage en Skatteordning, som paa tre Punkter betød afgjorte Brud paa konservative Beskatningsprincipper.

Man gik med til at sætte en Skattegrænse — saa vidt jeg husker ved 3 000 Kr.s Indkomst. Saa vidt jeg erindrer, var der fra socialdemokratisk Side foreslaaet en Grænse paa 5 000 Kr., og den blev sat ned til 3 000 Kr. (*Christmas Møller*: Det er Smaaabeløb). Ja, det er Smaaabeløb, siger det ærede Medlem, men Principet er der, det vilkaarlige Princip er tiltraadt. Man gik endvidere med til en Forøgelse af Formueskatten, skønt det jo er et konservativt skattemæssigt Programkrav, at Formuebeskatningen under ingen Omstændigheder maa forøges, den er i Forvejen høj nok her i Landet. For det tredje accepterede man, at der skulde betales Skat af Skatten, altsaa en rent socialdemokratisk Skattemetode.

Jeg forstaaer derfor ogsaa saa godt, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, da han forleden talte til de unge Konservative i Studenterforeningen, erkendte, at Forliget i 1931 paa væsentlige Omraader var et Brud med konservative Principper; men da drejede det sig jo, sagde det ærede Medlem, om øjeblikkelige Nødsforanstaltninger og Taktik paa Rigsdagen, og det, sagde det ærede Medlem videre, kommer ikke den konservative Ungdom ved, den har jo kun at beskæftige sig med Idealerne og de store Grundsætninger, men ikke med Taktikken paa Rigsdagen.

Her foreligger der altsaa en finansiell Nødssituation, hvori der ikke er Tid til at gennemføre Ændringer i nøje Overensstemmelse med de Principper, man helst saa lagt til Grund i Beskatningen. Derfor mener jeg ogsaa, at det, som Forholdene ligger, kan være berettiget at stemme for et Ændringsforslag som det, Venstre har stillet. Men jeg vil gerne paapege, hvor farligt det er under de foreliggende Forhold at ville fortsætte ad denne skattemæssige Vej.

Forholdet er nemlig det, at Formue- og Indtægtsmulighederne i Landdistrikterne er i rivende Nedgang. Jeg har taget ud af Skattestatistikken Landdistrikterne i forskellige Amter baade i Jylland, paa Fyn og

paa Sjælland, for at se, hvorledes Indkomst- og Formueskatteforholdene ligger i de 3 nu forløbne Kriseaar 1931—32, 1932—33 og 1933—34. Jeg skal med Formandens Tilladelse nævne nogle Eksempler.

I Ribe Amt er de samlede Indkomster i Landdistrikterne gaaet ned fra 55,5 Mill. Kr. til 33 Mill. Kr., i Ringkøbing Amt fra 48,6 Mill. Kr. til 25,6 Kr., i Svendborg Amt fra 63,9 til 37,8 Mill. Kr., i Præstø Amt fra 51 til 31 Mill. Kr. og i Sorø Amt fra 46 til 27 Mill. Kr. Og Formuerne er gaaet ned efter en lignende Skala: i Ringkøbing Amt er de gaaet ned fra 137,6 Mill. Kr. til 106,9; i et fynsk Amt som Svendborg Amt er de gaaet ned fra 321 Mill. Kr. til 266 Mill. Kr.; i Præstø Amt fra 275 til 205 Mill. Kr., i Sorø Amt fra 230 til 190 Mill. Kr., altsaa en rivende Nedgang. I de fire sønderjyske Amtskredse er Formuerne i disse tre Aar formindsket med 54 Mill. Kr., og Indkomsterne er gaaet ned fra 57 Komma nogle Millioner til 28 Komma nogle Millioner, altsaa til det halve.

Naar dette er Forholdet, og naar det tages i Betragtning, at den Post i det ordinære Pristal, som er steget stærkest, er Skatteposten, naar med andre Ord Forholdet er det, at det offentliges Udgifter stiger i endnu hurtigere Tempo end dets Skatteindkomster, og naar samtidig Indtægterne i det Erhvervsliv, som skal bære Skatterne til det offentlige, tager af i endnu stærkere Tempo, end Skatterne stiger, saa vil enhver forstaa, at det er finansielle og skattemæssige Forhold, som ikke ret længe lader sig opretholde.

Af de 6 Poster i det Budget fra 1914 paa 2 000 Kr., der ligger til Grund for Pristallet, udgjorde Posten Skatter og Kontingenter i 1914 10,1 pCt. Denne Post er fra 1914 til Oktober 1933 steget med 120,2 pCt. Det er den højeste Stigning i Pristalsbudgettets Poster. Det vil med andre Ord sige; at Staten paalægger Skatter, som hemmer og tynger Erhvervslivet, formindsker dets Indtjeningsevne, og efter som Erhvervslivets Indtjeningsevne formindskes gennem stigende Skattebyrder, maa Skattebyrderne forøges. Svikmøllen gaar ustandseligt, men den gaar den gale Vej.

Og naar man saa spørger, hvad der kan købes for disse Indkomster, saa er Forholdet ogsaa her, at Billedet stadig forværres. I 1929 var Detailpristallet 168 og Engrospristallet 150 — det var en Forskel paa 18; men i 1933 var Engrospristallet 125 og Detailpristallet 159, saa det har altsaa aldeles ikke holdt Trit med det almene Prisfald. Det vil altsaa sige, at Indtægterne